Tento dokument je třeba brát jako dokumentační nástroj a instituce nenesou jakoukoli odpovědnost za jeho obsah

►**B** **SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2001/80/ES**

ze dne 23. října 2001

o omezení emisí některých znečišťujících látek do ovzduší z velkých spalovacích zařízení

(Úř. věst. L 309, 27.11.2001, s. 1)

Ve znění:

		Úřední věstník		
		Č.	Strana	Datum
►**M1**	Směrnice Rady 2006/105/ES ze dne 20. listopadu 2006	L 363	368	20.12.2006
►**M2**	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/31/ES ze dne 23. dubna 2009	L 140	114	5.6.2009

Ve znění:

►**A1**	Akt o podmínkách přistoupení České republiky, Estonské republiky, Kyperské republiky, Lotyšské republiky, Litevské republiky, Maďarské republiky, Republiky Malta, Polské republiky, Republiky Slovinsko a Slovenské republiky a o úpravách smluv, na nichž je založena Evropská unie	L 236	33	23.9.2003

Opravena:

►**C1** Oprava, Úř. věst. L 51, 26.2.2008, s. 27 (2001/80/ES)

▼B

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2001/80/ES

ze dne 23. října 2001

o omezení emisí některých znečišťujících látek do ovzduší z velkých spalovacích zařízení

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 175 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise ([1]),

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ([2]),

po konzultaci s Výborem regionů,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ([3]),

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Směrnice Rady 88/609/EHS ze dne 24. listopadu 1988 o omezení emisí některých znečišťujících látek z velkých spalovacích zařízení do ovzduší ([4]) přispěla ke snížení a regulaci emisí do atmosféry z velkých spalovacích zařízení; měla by být v zájmu vyjasnění přepracována.

(2) Pátý akční program pro životní prostředí ([5]) si klade za cíl s ohledem na kvalitu ovzduší nikdy nepřekročit kritickou zátěž a kritickou úroveň některých acidifikujících znečišťujících látek, jako je oxid siřičitý (SO_2) a oxidy dusíku (NOx), aby mohli být všichni lidé účinně chráněni proti známým zdravotním rizikům způsobeným znečištěním ovzduší.

(3) Všechny členské státy podepsaly Göteborgský protokol (UNECE) ze dne 1. prosince 1999 k úmluvě Evropské hospodářské komise Organizace spojených národů o dálkovém znečišťování ovzduší přesahujícím hranice států z roku 1979 k omezování acidifikace, eutrofizace a přízemního ozonu, který obsahuje mimo jiné i závazek omezit emise oxidu siřičitého a oxidů dusíku.

(4) Komise zveřejnila sdělení o strategii Společenství v boji proti acidifikaci, ve kterém se konstatuje, že nedílnou součástí této strategie je revize směrnice 88/609/EHS s dlouhodobým cílem omezit emise oxidu siřičitého a oxidů dusíku natolik, aby se depozice a koncentrace snížily pod kritickou zátěž a kritickou úroveň.

(5) V souladu se zásadou subsidiarity, jak je stanovena v článku 5 Smlouvy, nelze cíle snížení acidifikujících emisí z velkých spalovacích zařízení uspokojivě dosáhnout, jednají-li členské státy samostatně, neboť tento nekoordinovaný postup neposkytuje záruky dosažení požadovaných cílů. Vzhledem k nutnosti snížit

([1]) Úř. věst. C 300, 29.9.1998, s. 6,
Úř. věst. C 212 E, 25. 7. 2000, s. 36.
([2]) Úř. věst. C 101, 12.4.1999, s. 55.
([3]) Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 14. dubna 1999 (Úř. věst. C 219, 30.7.1999, s. 175), společný postoj Rady ze dne 9. listopadu 2000 (Úř. věst. C 375, 28.12.2000, s. 12) a rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 14. 3. 2001 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku). Rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 20. září 2001 a rozhodnutí Rady ze dne 27. září 2001.
([4]) Úř. věst. L 336, 7.12.1988, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Rady 94/66/ES (Úř. věst. L 337, 24.12.1994, s. 83).
([5]) Úř. věst. C 138, 17.5.1993, s. 1.

▼B

objem acidifikujících emisí na území celého Společenství je účinnější přijmout opatření na úrovni Společenství.

(6) K emisím oxidu siřičitého a oxidů dusíku ve Společenství výraznou měrou přispívají stávající velká spalovací zařízení, a tyto emise je nezbytné snížit. Proto je nutné upravit přístup k odlišným charakteristikám odvětví velkých spalovacích zařízení v členských státech.

(7) Směrnice Rady 96/61/ES ze dne 24. září 1996 o integrované prevenci a omezování znečištění ([1]) stanoví integrovaný přístup k prevenci a omezování znečištění, ve kterém jsou souhrnně zváženy všechny stránky vlivu zařízení na životní prostředí; do působnosti této směrnice patří spalovací zařízení se jmenovitým tepelným příkonem vyšším než 50 MW. Podle čl. 15 odst. 3 uvedené směrnice zveřejní Komise každé tři roky soupis hlavních emisí a jejich zařízení, vypracovaný na základě údajů poskytnutých členskými státy. Podle článku 18 uvedené směrnice, na návrh Komise a v souladu s postupy určenými Smlouvou stanoví Rada mezní hodnoty emisí, které vyžadují opatření na úrovni Společenství, zejména na základě výměny informací podle článku 16 uvedené směrnice.

(8) Dodržování mezních hodnot emisí stanovených v této směrnici by se mělo považovat za nutnou, avšak nikoli postačující podmínku pro dosažení souladu s požadavky směrnice 96/61/ES, pokud jde o využití nejlepších dostupných technik. Takový soulad může zahrnovat i přísnější mezní hodnoty emisí, mezní hodnoty emisí pro další látky a média a další příslušné podmínky.

(9) Průmyslové zkušenosti se zaváděním technik ke snižování znečišťujících emisí z velkých spalovacích zařízení byly získávány po dobu 15 let.

(10) Protokol o těžkých kovech k Úmluvě EHK OSN o dálkovém znečišťování přesahujícím hranice států doporučuje přijmout opatření ke snížení množství těžkých kovů emitovaných některými zařízeními. Je známo, že snížením emisí prachu pomocí zařízení na odlučování prachu se sníží emise těžkých kovů vázaných na tyto částice.

(11) Důležitou součást odvětví velkých spalovacích zařízení představují zařízení na výrobu elektřiny.

(12) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/92/ES ze dne 19. prosince 1996 o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektrickou energií ([2]) by měla mít mimo jiné vliv na rozdělování nových výrobních kapacit mezi nově příchozí subjekty do odvětví.

(13) Společenství se zavazuje snížit emise oxidu uhličitého. Pokud je to proveditelné, je kombinovaná výroba tepla a elektřiny cennou možností k výraznému zvýšení celkové účinnosti využití paliv.

(14) Výrazně se zvyšuje využití zemního plynu při výrobě elektřiny a tento trend bude pravděpodobně pokračovat, zejména prostřednictvím využití plynových turbín.

(15) S ohledem na zvyšování výroby energie z biomasy vzniká pro toto palivo oprávněná potřeba zvláštních emisních norem.

(16) Rozhodnutí Rady ze dne 24. února 1997 o strategii Společenství pro nakládání s odpady ([3]) zdůrazňuje potřebu podpory opětného využití odpadu a stanoví, že pro provoz zařízení ke spalování

([1]) Úř. věst. L 257, 10.10.1996, s. 26.
([2]) Úř. věst. L 27, 30.1.1997, s. 20.
([3]) Úř. věst. 76, 11.3.1997, s. 1.

▼B

odpadu by za účelem zajištění vysoké úrovně ochrany životního prostředí měly platit příslušné emisní normy.

(17) V průmyslu byly získány zkušenosti s využitím technik a zařízení pro měření hlavních znečišťujících látek emitovaných velkými spalovacími zařízeními. Evropský výbor pro normalizaci (CEN) zahájil činnost k vytvoření rámce, který zajistí dosažení srovnatelných výsledků měření ve Společenství a bude zárukou vysoké úrovně kvality těchto měření.

(18) Je nezbytné zlepšit znalosti o emisích hlavních znečišťujících látek z velkých spalovacích zařízení. Aby se zachytila skutečně typická úroveň znečištění způsobeného zařízením, měly by se informace o nich doplnit poznatky o spotřebě energie.

(19) Tato směrnice se nedotýká lhůt, ve kterých musí členské státy provést směrnici 88/609/EHS ve svých právních předpisech,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Tato směrnice se vztahuje na spalovací zařízení, jejichž jmenovitý tepelný příkon je 50 MW nebo vyšší bez ohledu na typ použitého paliva (tuhé, kapalné nebo plynné).

Článek 2

Pro účely této směrnice se:

1. „emisemi“ rozumí uvolňování látek ze spalovacího zařízení do ovzduší;

2. „odpadními plyny“ rozumějí plyny obsahující tuhé, kapalné nebo plynné emise; jejich objemový průtok se vyjadřuje v metrech krychlových za hodinu při standardní teplotě (273 K) a tlaku (101,3 kPa) po korekci na obsah vodní páry a udává se jako „$Nm^3\ h^{-1}$“;

3. „mezní hodnotou emisí“ rozumí přípustné množství látky obsažené v odpadních plynech ze spalovacího zařízení, které smí být vypuštěno do ovzduší v daném časovém období. Vypočítá se jako poměr hmotnosti příslušné látky k objemu odpadních plynů vyjádřený v mg/Nm^3 za předpokladu, že objemový obsah kyslíku v odpadním plynu je 3 % u kapalných a plynných paliv, 6 % u tuhých paliv a 15 % u plynových turbín;

4. „stupněm odsíření“ rozumí poměr množství síry odloučené v místě spalovacího zařízení v daném časovém úseku k množství síry obsaženému v palivu, které bylo do spalovacího zařízení přivedeno a použito ve stejném časovém úseku;

5. „provozovatelem“ rozumí fyzická nebo právnická osoba, která provozuje spalovací zařízení, nebo která má k tomuto zařízení rozhodující ekonomickou pravomoc nebo na ni byla tato pravomoc převedena;

6. „palivem“ rozumí jakýkoli tuhý, kapalný nebo plynný spalitelný materiál používaný ke spalování ve spalovacím zařízení s výjimkou odpadu, na který se vztahuje směrnice Rady 89/369/EHS ze dne 8. června 1989 o předcházení znečišťování ovzduší z nových spaloven komunálního odpadu ([1]), směrnice Rady 89/429/EHS ze dne 21. června 1989 o snížení znečišťování ovzduší ze stávajících spaloven komunálního odpadu ([2]) a směrnice

([1]) Úř. věst. L 163, 14.6.1989, s. 32.
([2]) Úř. věst. L 203, 15.7.1989, s. 50.

▼B

Rady 94/67/ES ze dne 16. prosince 1994 o spalování nebezpečných odpadů ([1]) nebo jakýkoli následný akt Společenství, kterým se zrušuje nebo nahrazuje jedna nebo více z uvedených směrnic;

7. „spalovacím zařízením“ rozumí jakékoli technické zařízení, v němž se paliva oxidují za účelem využití takto vyrobeného tepla.

   Tato směrnice se vztahuje pouze na spalovací zařízení určená k výrobě energie s výjimkou těch, která bezprostředně využívají produkty spalování ve výrobním procesu. Tato směrnice se nevztahuje na následující spalovací zařízení, zejména:

   a) zařízení, ve kterých se produkty spalování používají k přímému ohřevu, sušení nebo jakémukoli jinému zpracování předmětů nebo materiálů, např. ohřívací pece a pece pro tepelnou úpravu;

   b) zařízení k dospalování, tj. technické zařízení určené k čištění odpadních plynů spalováním, které není provozováno jako nezávislé spalovací zařízení;

   c) zařízení k regeneraci katalyzátorů pro katalytické štěpení;

   d) zařízení pro přeměnu sirovodíku na síru;

   e) reaktory používané v chemickém průmyslu;

   f) koksárenské baterie;

   g) kaupery;

   h) jakékoli technické zařízení používané k pohonu vozidla, lodě nebo letadla;

   i) plynové turbíny používané na těžebních plošinách;

   j) plynové turbíny, pro které bylo vydáno povolení před 27. listopadem 2002 nebo na které se podle názoru příslušného orgánu vztahuje povinnost žádat o povolení před 27. listopadem 2002, pokud se zařízení uvede do provozu nejpozději do 27. listopadu 2003, aniž je dotčen čl. 7 odst. 1 a příloha VIII části A a B.

   Na zařízení vybavená naftovými, benzinovými a plynovými motory se tato směrnice nevztahuje.

   Kde jsou umístěna dvě nebo více samostatných nových zařízení tak, že s přihlédnutím k technickým a ekonomickým faktorům by jejich odpadní plyny, po posouzení příslušným orgánem, mohly být odváděny společným komínem, považuje se propojení utvořené v těchto zařízeních za jediné zařízení;

8. „zařízením ke spalování více druhů paliv“ rozumí spalovací zařízení, v němž se mohou současně nebo střídavě spalovat dva nebo více druhů paliv;

9. „novým zařízením“ rozumí jakékoli spalovací zařízení, pro které bylo původní stavební povolení nebo v případě nedostatku takového postupu původní povolení k provozu uděleno dne 1. července 1987 nebo později;

10. „stávajícím zařízením“ rozumí zařízení ke spalování paliv, pro které bylo původní stavební povolení nebo v případě nedostatku takového postupu původní povolení k provozu vydáno před 1. červencem 1987;

11. „biomasou“ rozumějí produkty, které sestávají zcela nebo z části z rostlinného materiálu pocházejícího ze zemědělství nebo lesnictví a které lze použít jako palivo za účelem získání jeho energetického obsahu, a dále následující odpad použitý jako palivo:

    a) rostlinný odpad ze zemědělství nebo lesnictví;

([1]) Úř. věst. L 365, 31.12.1994, s. 34.

▼B

b) rostlinný odpad z potravinářského průmyslu, pokud se znovu využije vyrobené teplo;

c) rostlinný odpad z výroby čerstvé vlákniny a z výroby papíru z buničiny, pokud se spoluspaluje v místě výroby a vzniklé teplo se využije;

d) korkový odpad;

e) dřevný odpad s výjimkou dřevného odpadu, který může obsahovat halogenované organické sloučeniny nebo těžké kovy v důsledku ošetření látkami na ochranu dřeva nebo nátěrovými hmotami, včetně dřevného odpadu ze stavebnictví a z demolic;

12. „plynovou turbínou“ rozumí jakýkoli rotující stroj, který přeměňuje tepelnou energii v mechanickou práci a který se skládá především z kompresoru, tepelného zařízení, ve kterém se palivo oxiduje za účelem ohřátí pracovní kapaliny, a turbíny;

13. „vzdálenými oblastmi“ rozumějí francouzské zámořské departementy, portugalské Azory a Madeira a španělské Kanárské ostrovy.

Článek 3

1. Členské státy vypracují nejpozději do 1. července 1990 příslušné programy postupného snižování celkových ročních emisí ze stávajících zařízení. Tyto programy musí obsahovat harmonogramy a prováděcí postupy.

2. V souladu s programy uvedenými v odstavci 1 budou členské státy pokračovat, aby vyhověly emisním stropům a odpovídajícímu procentuálnímu snížení stanovenému pro oxid siřičitý v příloze I sloupcích 1 až 6 a pro oxidy dusíku v příloze II sloupcích 1 až 4, a to ve lhůtách upřesněných v těchto přílohách, dokud se neprovedou ustanovení článku 4, která se vztahují na stávající zařízení.

3. Členské státy v průběhu uskutečňování programů rovněž stanoví celkové roční emise podle přílohy VIII části C.

4. Pokud nastane podstatná a nečekaná změna v poptávce po energii nebo v dostupnosti některých paliv nebo některých výrobních zařízení, která by znamenala vážné technické potíže při uskutečňování programu vypracovaného členským státem podle odstavce 1, Komise na žádost dotyčného členského státu a s přihlédnutím k údajům uvedeným v žádosti rozhodne o úpravě emisních stropů nebo lhůt stanovených v přílohách I a II a sdělí své rozhodnutí Radě a členským státům. Každý členský stát může do tří měsíců předložit rozhodnutí Komise Radě k přezkoumání. Rada může do tří měsíců přijmout kvalifikovanou většinou jiné rozhodnutí.

Článek 4

1. Aniž je dotčen článek 17, přijmou členské státy vhodná opatření, aby zajistily, že všechna stavební povolení nebo v případě nedostatku takového postupu všechna povolení k provozu nových zařízení, na která se podle názoru příslušného orgánu vztahuje povinnost žádat o povolení před 27. listopadem 2002 za předpokladu, že zařízení bude uvedeno do provozu nejpozději do 27. listopadu 2003, budou obsahovat podmínky týkající se dodržování mezních hodnot emisí pro oxid siřičitý, oxidy dusíku a tuhé znečišťující látky, stanovených v části A příloh III až VII.

2. Členské státy přijmou vhodná opatření, aby zajistily, že všechna stavební povolení pro zařízení nebo v případě nedostatku takového postupu všechna povolení k provozu nových zařízení jiných než ta, na která se vztahuje odstavec 1, budou obsahovat podmínky týkající se dodržování mezních hodnot emisí pro oxid siřičitý, oxidy dusíku a tuhé znečišťující látky, stanovených v části B příloh III až VII.

▼B

3. Aniž je dotčena směrnice 96/61/ES a směrnice Rady 96/62/ES ze dne 27. září 1996 o posuzování a řízení kvality vnějšího ovzduší ([1]), dosáhnou členské státy nejpozději do 1. ledna 2008 výrazného snížení emisí:

a) přijetím vhodných opatření zajišťujících, aby všechna povolení k provozu stávajících zařízení obsahovala podmínky týkající se dodržování mezních hodnot emisí stanovených pro nová zařízení podle odstavce 1, nebo

b) zajištěním, aby se stávající zařízení stala součástí národního plánu snižování emisí uvedeného v odstavci 6,

a podle potřeby uplatněním článků 5, 6, 8 a 9.

4. Aniž je dotčena směrnice 96/61/ES a 96/62/ES, mohou být stávající zařízení osvobozena od povinnosti dodržovat mezní hodnoty emisí uvedené v odstavci 3 a nepodléhat začlenění do národního plánu snižování emisí za těchto podmínek:

a) provozovatel stávajícího zařízení se v písemném prohlášení podaném příslušnému orgánu nejpozději dne 30. června 2004 zaváže, že počínaje 1. lednem 2008 a konče nejpozději 31. prosincem 2015 nebude provozovat zařízení více než 20 000 hodin;

b) provozovatel předloží každý rok příslušnému orgánu písemný záznam o využitém a nevyužitém čase ve vymezené zbývající provozní životnosti zařízení.

5. Členské státy mohou požadovat soulad s mezními hodnotami emisí a lhůtami pro jejich zavedení, které jsou přísnější než ty, které jsou stanovené v odstavcích 1, 2, 3 a 4 a v článku 11. Mohou začlenit další znečišťující látky a mohou uložit dodatečné požadavky nebo přizpůsobit zařízení technickému pokroku.

6. Aniž je dotčena tato směrnice a směrnice 96/61/ES a s ohledem na náklady a přínosy jakožto i své povinnosti vyplývající ze směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/81/ES ze dne 23. října 2001 o národních emisních stropech pro některé látky znečišťující ovzduší ([2]) a směrnice 96/62/ES, mohou členské státy definovat a uskutečnit národní plán snižování emisí pro stávající zařízení s ohledem mimo jiné na dosažení souladu se stropy stanovenými v přílohách I a II.

Národní plán snižování emisí sníží celkové roční emise oxidů dusíku (NO_x), oxidu siřičitého (SO_2) a tuhých znečišťujících látek ze stávajících zařízení na úroveň, které by bylo dosaženo uplatněním mezních hodnot emisí uvedených v odstavci 3 na stávající zařízení v provozu v roce 2000 (včetně stávajících zařízení, která v roce 2000 procházejí obnovou schválenou příslušným orgánem, aby splnila požadované omezení emisí podle vnitrostátních právních předpisů) na základě skutečné roční provozní doby každého zařízení, použitého paliva a tepelného příkonu v průměru za posledních pět let provozu až do roku 2000 včetně.

V důsledku uzavření zařízení začleněného do národního plánu snižování emisí nesmí dojít ke zvýšení celkových ročních emisí zbývajících zařízení, která jsou součástí tohoto plánu.

V rámci národního plánu snižování emisí nesmí za žádných okolností dojít k osvobození zařízení od povinnosti dodržovat ustanovení příslušných právních předpisů Společenství, mimo jiné včetně směrnice 96/61/ES.

Pro národního plány snižování emisí se uplatní tyto podmínky:

a) plán začlení cíle a k nim se vztahující cílové hodnoty, opatření a harmonogramy pro dosažení těchto cílů a cílových hodnot a mechanismus monitorování;

([1]) Úř. věst. L 296, 21.11.1996, s. 55.
([2]) Úř. věst. L 309, 27.11.2001, s. 22.

▼B

b) členské státy sdělí Komisi své národní plány snižování emisí nejpozději do 27. listopadu 2003;

c) do šesti měsíců od sdělení podle písmene b) zhodnotí Komise, zda plán splňuje požadavky tohoto odstavce či nikoli. Jestliže má Komise za to, že tomu tak není, sdělí to členskému státu a během následujících tří měsíců členský stát oznámí veškerá opatření, která přijal, aby zajistil plnění požadavků tohoto odstavce;

d) Komise nejpozději do 27. listopadu 2002 vypracuje pokyny, aby napomohla členským státům při přípravě jejich plánů.

7. Komise s ohledem na vývoj směřující k ochraně lidského zdraví a dosažení cílů ochrany životního prostředí ve Společenství v oblasti acidifikace a kvality ovzduší podle směrnice 96/62/ES předloží nejpozději dne 31. prosince 2004 Evropskému parlamentu a Radě zprávu, ve které zhodnotí:

a) potřebu dalších opatření;

b) množství těžkých kovů emitovaných velkými spalovacími zařízeními;

c) účinnost vynaložených nákladů a náklady a výhody dalšího snižování emisí v odvětví spalovacích zařízení v členských státech v porovnání s ostatními odvětvími;

d) technickou a ekonomickou proveditelnost takového snižování emisí;

e) dopady, jak norem platných pro odvětví velkých spalovacích zařízení včetně předpisů pro domácí tuhá paliva, tak stavu konkurence na trhu s energií, na životní prostředí a vnitřní trh;

f) veškeré národní plány na snižování emisí poskytnuté členskými státy v souladu s odstavcem 6.

Komise zahrne do své zprávy příslušný návrh na možné konečné termíny nebo nižší mezní hodnoty pro odchylku uvedenou v 2. poznámce pod čarou přílohy VI A.

8. Zpráva vztahující se k odstavci 7 se případně doplní příslušnými návrhy se zřetelem ke směrnici 96/61/ES.

Článek 5

Odchylně od přílohy III:

1. Pro zařízení o jmenovitém tepelném příkonu 400 MW nebo vyšším, jež nejsou v provozu více než následující počet hodin ročně (klouzavý průměr za pět let),

   — do 31. prosince 2015: 2 000 hodin,

   — od 1. ledna 2016: 1 500 hodin,

   platí mezní hodnota emisí pro oxid siřičitý ve výši 800 mg/Nm^3.

   Toto ustanovení se neuplatní na nová zařízení, u nichž je povolení uděleno podle čl. 4 odst. 2.

2. Španělské království smí do 31. prosince 1999 povolovat provoz nových elektráren o jmenovitém tepelném příkonu 500 MW nebo vyšším, spalujících domácí nebo dovážená tuhá paliva, které jsou uváděny do provozu do konce roku 2005 a splňují tyto požadavky:

   a) v případě dovážených tuhých paliv mezní hodnotu emisí pro oxid siřičitý 800 mg/Nm^3;

   b) v případě tuhých paliv tuzemského původu stupeň odsíření alespoň 60 %,

   a to za předpokladu, že celková schválená kapacita takového zařízení, na něž se tato výjimka vztahuje, nepřekročí:

▼B

— 2 000 MW u zařízení spalujících tuhá paliva tuzemského původu,

— buď 7 500 MW u zařízení spalujících dovážená tuhá paliva, nebo 50 % veškeré nové kapacity všech zařízení spalujících tuhá paliva povolených do 31. prosince 1999 podle toho, která hodnota je nižší.

Článek 6

V případě nových zařízení, u kterých se uděluje povolení podle čl. 4 odst. 2, nebo zařízení, na která se vztahuje článek 10, členské státy zajistí, aby byla prozkoumána technická a ekonomická proveditelnost kombinované výroby tepla a elektřiny. Jestliže se tato možnost s ohledem na situaci na trhu a v rozvodné síti potvrdí jako reálná, budou se podle toho zařízení navrhovat.

Článek 7

1. Členské státy zajistí, aby licence nebo povolení uvedená v článku 4 obsahovala opatření pro případ, kdy dojde ke špatné funkci nebo poruše čisticího zařízení. V případě poruchy požádá příslušný orgán zejména provozovatele, aby omezil nebo zastavil provoz zařízení, nedojde-li do 24 hodin k obnovení normálního provozu, nebo aby provozoval zařízení na nízkoemisní paliva. Příslušný orgán musí být v každém případě informován do 48 hodin. Celková délka provozu bez čisticího zařízení nesmí za žádných okolností v libovolném dvanáctiměsíčním období překročit 120 hodin. Příslušný orgán může povolit výjimky nad limity 24 hodin a 120 hodin v případech, kde podle jeho názoru:

a) převažuje potřeba zachovat dodávku energie nebo

b) by zařízení s poruchou bylo nahrazeno po omezené období jiným zařízením, které by způsobilo celkové zvýšení emisí.

2. Příslušný orgán může dočasně pozastavit povinnost dodržovat mezní hodnoty emisí pro oxid siřičitý stanovené v článku 4 u takového zařízení, které dosud běžně používá palivo s nízkým obsahem síry, a to na dobu až šesti měsíců, pokud provozovatel nemůže tyto mezní hodnoty plnit z důvodu přerušení dodávky paliva s nízkým obsahem síry, které je způsobeno vážným nedostatkem tohoto paliva. Komise bude o takovém případě neprodleně informována.

3. Příslušný orgán může dočasně zrušit povinnost dodržovat mezní hodnoty emisí podle článku 4 v případech, že zařízení, které běžně používá pouze plynné palivo a které by jinak muselo být vybaveno zařízením na čištění odpadních plynů, je nuceno výjimečně a na dobu nepřesahující 10 dnů, pokud nepřevažuje potřeba zachovat dodávku energie, používat jiná paliva z důvodu náhlého přerušení dodávky plynu. Příslušný orgán musí být o každém konkrétním případu neprodleně informován ihned po jeho vzniku. Členské státy o případech uvedených v tomto odstavci okamžitě uvědomí Komisi.

Článek 8

1. U zařízení s komplexní jednotkou spalování používající současně dva nebo více druhů paliv stanoví příslušný orgán při udělování povolení uvedených v čl. 4 odst. 1 nebo 2 a u zařízení, na která se vztahuje čl. 4 odst. 3 a článek 10, mezní hodnoty emisí takto:

a) za prvé přiřazením mezní hodnoty emisí odpovídající každému jednotlivému palivu a znečišťující látce v závislosti na jmenovitém tepelném příkonu spalovacího zařízení, jak je uvedeno v přílohách III až VII;

▼B

b) za druhé určením vážené mezní hodnoty emisí jednotlivých druhů paliv, a to tak, že jednotlivé mezní hodnoty emisí se vynásobí tepelným příkonem každého paliva a tento součin se vydělí součtem tepelných příkonů dodaných všemi palivy;

c) za třetí sečtením vážených mezních hodnot pro jednotlivá paliva.

2. U jednotek spalujících více druhů paliv, ve kterých se používají zbytky z destilace a zpracování ropy samostatně nebo s jinými druhy paliv pro vlastní spotřebu, platí bez ohledu na ustanovení odstavce 1 předpisy pro palivo s nejvyšší mezní hodnotou emisí (určující palivo), pokud během provozu spalovacího zařízení činí podíl, jímž přispívá toto palivo k souhrnu tepelných příkonů dodaných všemi palivy alespoň 50 %.

Je-li podíl určujícího paliva nižší než 50 %, stanoví se mezní hodnota emisí na základě poměrného podílu tepelného příkonu zabezpečeného jednotlivými palivy na součtu tepelných příkonů všech paliv takto:

a) za prvé, přiřazením mezní hodnoty emisí odpovídající každému jednotlivému palivu a odpovídající znečišťující látce v závislosti na jmenovitém tepelném příkonu spalovacího zařízení, jak je uvedeno v přílohách III až VII;

b) za druhé se vypočte mezní hodnota emisí pro určující palivo (palivo s nejvyšší mezní hodnotou emisí podle příloh III až VII a v případě dvou druhů paliv se stejnou mezní hodnotou emisí, palivo s vyšším tepelným příkonem); tato hodnota se získá vynásobením mezní hodnoty emisí příslušného paliva uvedené v přílohách III až VII dvěma a od tohoto součinu se odečte mezní hodnota emisí paliva s nejnižší mezní hodnotou emisí;

c) za třetí se určí vážené mezní hodnoty emisí pro jednotlivá paliva, které se získají vynásobením vypočtené mezní hodnoty emisí paliva tepelným příkonem určujícího paliva a další jednotlivé mezní hodnoty emisí se vynásobí tepelným příkonem dodaným každým palivem a výsledek násobení se podělí součtem tepelných příkonů dodaných všemi palivy;

d) za čtvrté se vážené mezní hodnoty emisí pro jednotlivá paliva sečtou.

3. Jako alternativu k odstavci 2 lze použít následující průměrné mezní hodnoty emisí pro oxid siřičitý (bez ohledu na použitou kombinaci paliv):

a) pro zařízení uvedená v čl. 4 odst. 1 a 3: 1 000 mg/Nm^3 průměrně pro všechna taková zařízení v rámci rafinérie;

b) u nových zařízení uvedených v čl. 4 odst. 2: v průměru 600 mg/Nm^3 pro všechna taková zařízení v rámci rafinérie s výjimkou plynových turbín.

Příslušné orgány zajistí, aby použití tohoto ustanovení nevedlo ke zvýšení emisí ze stávajících zařízení.

4. Při vydávání povolení uvedeného v čl. 4 odst. 1 a 2 a v případě zařízení, na která se vztahují čl. 4 odst. 3 a článek 10, se u zařízení s komplexní spalovací jednotkou, což znamená alternativní využití dvou nebo více druhů paliv, použijí mezní hodnoty emisí stanovené v přílohách III až VII odpovídající každému použitému palivu.

Článek 9

Odpadní plyny ze spalovacích zařízení jsou řízeným způsobem vypouštěny komínem. V povolení podle článku 4 a povoleních pro spalovací zařízení, na která se vztahuje článek 10, se stanoví podmínky vypouštění odpadních plynů. Příslušný orgán zejména zajistí, aby výška komínu byla vypočítána tak, aby se chránilo lidské zdraví a životní prostředí.

▼M2

Článek 9a

1. Členské státy zajistí, aby provozovatelé všech spalovacích zařízení o jmenovitém elektrickém výkonu nejméně 300 MW, pro která bylo původní stavební povolení, nebo pokud stavební řízení neproběhlo, původní povolení k provozu uděleno po vstupu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/31/ES ze dne 23. dubna 2009 o geologickém ukládání oxidu uhličitého ([1]) v platnost, posoudili, zda jsou splněny tyto podmínky:

— jsou dostupná vhodná úložiště,

— jsou technicky a ekonomicky proveditelná přepravní zařízení,

— je technicky a ekonomicky proveditelné dodatečné vybavení zařízením pro zachytávání CO_2.

2. Jsou-li podmínky podle odstavce 1 splněny, zajistí příslušný orgán, aby byl v místě spalovacího zařízení vyhrazen vhodný prostor pro umístění zařízení nezbytného pro zachytávání a stlačování CO_2. Příslušný orgán určí, zda jsou tyto podmínky splněny, na základě posouzení podle odstavce 1 a dalších dostupných informací, zejména informací o ochraně životního prostředí a lidského zdraví.

▼B

Článek 10

Dojde-li k rozšíření spalovacího zařízení alespoň o 50 MW, uplatní se mezní hodnoty emisí stanovené v části B příloh III až VII pro novou část zařízení a budou vázány na tepelnou kapacitu celého zařízení. Toto ustanovení se neuplatní v případech uvedených v čl. 8 odst. 2 a 3.

Jestliže provozovatel spalovacího zařízení plánuje změnu podle čl. 2 odst. 10 písm. b) a čl. 12 odst. 2 směrnice 96/61/ES, uplatní se pro oxid siřičitý, oxidy dusíku a tuhé znečišťující látky mezní hodnoty emisí uvedené v části B příloh III až VII.

Článek 11

V případě výstavby spalovacích zařízení, která budou mít pravděpodobně značné dopady na životní prostředí v jiném členském státě, musí členské státy poskytnout veškeré příslušné informace a uskutečnit konzultace v souladu s článkem 7 směrnice Rady 85/337/EHS ze dne 27. června 1985 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí ([2]).

Článek 12

Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby zajistily monitorování emisí ze spalovacích zařízení, na která se vztahuje tato směrnice, a všech dalších hodnot požadovaných pro provádění směrnice, a to v souladu s přílohou VIII částí A. Členské státy mohou požadovat, aby se takové monitorování provádělo na náklady provozovatele.

Článek 13

Členské státy přijmou příslušná opatření zajišťující, aby provozovatel v přiměřených lhůtách uvědomil příslušné orgány o výsledcích nepřetržitého měření, o kontrole měřicích přístrojů, o jednotlivých měřeních

([1]) Úř. věst. L 140, 5.6.2009, s. 114.
([2]) Úř. věst. L 175, 5.7.1985, s. 40. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Rady 97/11/ES (Úř. věst. L 73, 14.3.1997, s. 5).

▼B

a o všech dalších měřeních prováděných za účelem posouzení souladu s touto směrnicí.

Článek 14

1. V případě nepřetržitého měření se mezní hodnoty emisí stanovené v části A příloh III až VII považují za splněné, pokud vyhodnocení výsledků z hodin provozu v příslušném kalendářním roce ukáže, že

a) žádná z kalendářních měsíčních středních hodnot nepřekračuje mezní hodnotu emisí a

b) v případě:

   i) oxidu siřičitého a tuhých znečišťujících látek nepřekračuje 97 % všech osmačtyřicetihodinových středních hodnot 110 % hodnotu mezní hodnoty emisí,

   ii) oxidů dusíku nepřekračuje 95 % všech osmačtyřicetihodinových středních hodnot 110 % mezní hodnotu emisí.

K obdobím podle článku 7 a k době potřebné pro uvedení zařízení do provozu a pro jeho odstavení z provozu se nepřihlíží.

2. V případě, kdy se požadují pouze jednorázová měření nebo jiné vhodné postupy stanovení, se mezní hodnoty emisí uvedené v přílohách III až VII považují za splněné, pokud výsledky každé série měření nebo jiných definovaných postupů a postupů stanovených podle předpisů příslušnými orgány nepřekročí mezní hodnoty emisí.

3. V případech uvedených v čl. 5 odst. 2 se stupeň odsíření považuje za splněný, jestliže vyhodnocení výsledků měření provedených podle přílohy VIII části A bodu 3 ukáže, že všechny kalendářní měsíční střední hodnoty nebo všechny klouzavé měsíční střední hodnoty dosahují požadovaných stupňů odsíření.

K obdobím podle článku 7 a rovněž k obdobím uvádění zařízení do provozu a při jeho odstavování z provozu se nepřihlíží.

4. U nových zařízení, kde se uděluje povolení podle čl. 4 odst. 2, se mezní hodnoty emisí pro dobu provozu v rámci kalendářního roku považují za splněné, jestliže:

a) žádná platná denní průměrná hodnota nepřekročí odpovídající číselné údaje uvedené v části B příloh III až VII a

b) 95 % všech platných hodinových průměrných hodnot za rok nepřekročí 200 % příslušných číselných údajů uvedených v části B příloh III až VII.

„Platné průměrné hodnoty“ se stanoví podle části A bodu 6 přílohy VIII.

K obdobím podle článku 7 a k době uvádění zařízení do provozu a při jeho odstavování z provozu se nepřihlíží.

Článek 15

1. Členské státy nejpozději do 31. prosince 1990 uvědomí Komisi o programech vypracovaných v souladu s čl. 3 odst. 1.

Nejpozději do jednoho roku po ukončení jednotlivých fází snižování emisí ze stávajících zařízení předloží členské státy Komisi souhrnnou zprávu o výsledcích uskutečňování programů.

Uprostřed každé fáze se rovněž vyžaduje dílčí zpráva.

2. Zprávy uvedené v odstavci 1 poskytnou celkový přehled o:

a) všech spalovacích zařízeních, na něž se vztahuje tato směrnice;

▼B

b) emisích oxidu siřičitého a oxidech dusíku vyjádřených v tunách za rok a jako koncentrace těchto látek v odpadních plynech;

c) přijatých nebo plánovaných opatřeních ke snížení těchto emisí a o přechodu na jiné palivo;

d) již provedených nebo plánovaných změnách pracovního postupu;

e) již provedeném nebo plánovaném definitivním ukončení provozu spalovacích zařízení;

f) mezních hodnotách emisí případně předepsaných v programech pro stávající zařízení.

Při zjišťování ročních emisí a koncentrací znečišťujících látek v odpadních plynech se členské státy řídí ustanoveními článků 12, 13 a 14.

3. Členské státy, které použijí článek 5 nebo poznámky v příloze III nebo poznámky v příloze VI části A, o tom každoročně předloží Komisi zprávu.

Článek 16

Členské státy stanoví sankce za porušení vnitrostátních předpisů přijatých podle této směrnice. Sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující.

Článek 17

1. Zrušuje se směrnice 88/609/EHS s účinkem ode dne 27. listopadu 2002, aniž je dotčen odstavec 2 a povinnosti členských států týkající se lhůt pro transpozici a provedení této směrnice uvedené v příloze IX této směrnice.

2. V případě nových zařízení povolených před 27. listopadem 2002, jak stanoví čl. 4 odst. 1 této směrnice, zůstávají v platnosti, čl. 4 odst. 1, čl. 5 odst. 2, článek 6, čl. 15 odst. 3, přílohy III, VI a VIII a část A bod 2 přílohy IX směrnice 88/609/EHS, naposledy pozměněné směrnicí 94/66/ES, a to do 1. ledna 2008, a poté se zrušují.

3. Odkazy na směrnici 88/609/EHS se považují za odkazy na tuto směrnici a platí v souladu se srovnávací tabulkou uvedenou v příloze X této směrnice.

Článek 18

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do 27. listopadu 2002. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Tato opatření přijatá členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Pro stávající zařízení a pro nová zařízení, u kterých je povolení uděleno podle čl. 4 odst. 1, se od 27. listopadu 2004 uplatní ustanovení části A bodu 2 přílohy VIII.

3. Členské státy sdělí Komisi znění vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 19

Tato směrnice vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

▼B

Článek 20

Tato směrnice je určena členským státům.

▼B

PŘÍLOHA I

EMISNÍ STROPY A CÍLOVÉ HODNOTY PRO SNÍŽENÍ EMISÍ SO_2 ZE STÁVAJÍCÍCH ZAŘÍZENÍ (1) (2)

	Členský stát	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
		Emise SO_2 z velkých spalovacích zařízení v roce 1980 (kt)	Emisní strop (kt/rok)			Snížení emisí proti roku 1980 (%)			Snížení emisí proti upraveným emisím roku 1980 (%)		
			Fáze 1	Fáze 2	Fáze 3	Fáze 1	Fáze 2	Fáze 3	Fáze 1	Fáze 2	Fáze 3
			1993	1998	2003	1993	1998	2003	1993	1998	2003
	Belgie	530	318	212	159	–40	–60	–70	–40	–60	–70
▼M1	Bulharsko	1 734	1 410	1 300	1 190	-19	-25	-31	-19	-25	-31
▼A1	Česká republika	1 408	919	303	155	–35	–79	–89	–35	–79	–89
▼B	Dánsko	323	213	141	106	–34	–56	–67	–40	–60	–70
	Německo	2 225	1 335	890	668	–40	–60	–70	–40	–60	–70
▼A1	Estonsko	240	123	91	76	–49	–62	–68	–49	–62	–68
▼B	Řecko	303	320	320	320	+6	+6	+6	–45	–45	–45
	Španělsko	2 290	2 290	1 730	1 440	0	–24	–37	–21	–40	–50
	Francie	1 910	1 146	764	573	–40	–60	–70	–40	–60	–70
	Irsko	99	124	124	124	+25	+25	+25	–29	–29	–29
	Itálie	2 450	1 800	1 500	900	–27	–39	–63	–40	–50	–70
▼A1	Kypr	17	29	32	34	+71	+88	+100	+71	+88	+100
	Lotyšsko	60	40	30	25	–30	–50	–60	–30	–50	–60
	Litva	163	52	64	75	–68	–61	–54	–68	–61	–54
▼B	Lucembursko	3	1,8	1,5	1,5	–40	–50	–60	–40	–50	–50
▼A1	Maďarsko	720	429	448	360	–40	–38	–50	–40	–38	–50
	Malta	12	13	17	14	+14	+51	+17	+14	+51	+17
▼B	Nizozemsko	299	180	120	90	–40	–60	–70	–40	–60	–70

(1) Další emise mohou vzniknout ze zařízení povolených 1. července 1987 a později.

(2) Emise ze spalovacích zařízení, jimž bylo vydáno povolení před 1. červencem 1987, ale která před tímto datem nebyla ještě uvedena do provozu, a která při ustavování emisních stropů stanovených v této příloze nebyla vzata v úvahu, musí buď splňovat požadavky stanovené touto směrnicí pro nová zařízení, nebo jejich emise musí být započteny do celkových emisí ze stávajících zařízení, jež nesmějí překročit emisní stropy stanovené v této příloze.

▼B

Členský stát	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
	Emise SO_2 z velkých spalovacích zařízení v roce 1980 (kt)	Emisní strop (kt/rok)			Snížení emisí proti roku 1980 (%)			Snížení emisí proti upraveným emisím roku 1980 (%)		
		Fáze 1	Fáze 2	Fáze 3	Fáze 1	Fáze 2	Fáze 3	Fáze 1	Fáze 2	Fáze 3
		1993	1998	2003	1993	1998	2003	1993	1998	2003
Portugalsko	115	232	270	206	+102	+135	+79	–25	–13	–34
▼A1 Polsko	2 087	1 454	1 176	1 110	–30	–44	–47	–30	–44	–47
▼M1 Rumunsko	561	692	503	518	23	-10	-8	23	-10	-8
▼A1 Slovinsko	125	122	98	49	–2	–22	–61	–2	–22	–61
Slovensko	450	177	124	86	–60	–72	–81	–60	–72	–81
▼B Spojené království	3 883	3 106	2 330	1 553	–20	–40	–60	–20	–40	–60
Rakousko	90	54	36	27	–40	–60	–70	–40	–60	–70
Finsko	171	102	68	51	–40	–60	–70	–40	–60	–70
Švédsko	112	67	45	34	–40	–60	–70	–40	–60	–70

▼B

PŘÍLOHA II

EMISNÍ STROPY A CÍLOVÉ HODNOTY PRO SNÍŽENÍ EMISÍ NO_X ZE STÁVAJÍCÍCH ZAŘÍZENÍ (1) (2)

	Členský stát	0	1	2	3	4	5	6
		Emise NO_x (jako NO_2) z velkých spalovacích zařízení v roce 1980 (kt)	Emisní stropy NO_x (kt/rok)		Snížení emisí proti emisím roku 1980 (%)		Snížení emisí proti upraveným emisím roku 1980 (%)	
			Fáze 1	Fáze 2	Fáze 1	Fáze 2	Fáze 1	Fáze 2
			1993 (1)	1998	1993 (1)	1998	1993 (1)	1998
	Belgie	110	88	66	–20	–40	–20	–40
▼M1	Bulharsko	155	125	95	-19	-39	-19	-39
▼A1	Česká republika	403	228	113	–43	–72	–43	–72
▼B	Dánsko	124	121	81	–3	–35	–10	–40
	Německo	870	696	522	–20	–40	–20	–40
▼A1	Estonsko	20	10	12	–52	–40	–52	–40
▼B	Řecko	36	70	70	+94	+94	0	0
	Španělsko	366	368	277	+1	–24	–20	–40
	Francie	400	320	240	–20	–40	–20	–40
	Irsko	28	50	50	+79	+79	0	0
	Itálie	580	570	428	–2	–26	–20	–40
▼A1	Kypr	3	5	6	+67	+100	+67	+100
	Lotyšsko	10	10	9	–4	–10	–4	–10
	Litva	21	8	11	–62	–48	–62	–48
▼B	Lucembursko	3	2,4	1,8	–20	–40	–20	–40
▼A1	Maďarsko	68	33	34	–51	–49	–51	–49
	Malta	1.7	7	2.5	+299	+51	+299	+51
▼B	Nizozemsko	122	98	73	–20	–40	–20	–40

(1) Další emise mohou vzniknout ze zařízení schválených 1. července 1987 nebo později.

(2) Emise pocházející ze spalovacích zařízení povolených před 1. červencem 1987, ale která před tímto datem nebyla ještě uvedena do provozu, a která při ustavování emisních stropů uvedených v této příloze nebyla vzata v úvahu, musí buď splňovat požadavky stanovené touto směrnicí pro nová zařízení, nebo jejich emise musí být započteny do celkových emisí ze stávajících zařízení, jež nesmějí překročit emisní stropy stanovené v této příloze.

▼B

Členský stát	0	1	2	3	4	5	6
	Emise NO_x (jako NO_2) z velkých spalovacích zařízení v roce 1980 (kt)	Emisní stropy NO_x (kt/rok)		Snížení emisí proti emisím roku 1980 (%)		Snížení emisí proti upraveným emisím roku 1980 (%)	
		Fáze 1	Fáze 2	Fáze 1	Fáze 2	Fáze 1	Fáze 2
		1993 ([1])	1998	1993 ([1])	1998	1993 ([1])	1998
Portugalsko	23	59	64	+157	+178	–8	0
▼A1 Polsko	698	426	310	39	56	39	56
▼M1 Rumunsko	135	135	77	-1	-43	-1	-43
▼A1 Slovinsko	17	15	16	–12	–6	–12	–6
Slovensko	141	85	46	–40	–67	–40	–67
▼B Spojené království	1 016	864	711	–15	–30	–15	–30
Rakousko	19	15	11	–20	–40	–20	–40
Finsko	81	65	48	–20	–40	–20	–40
Švédsko	31	25	19	–20	–40	–20	–40

([1]) Členské státy mohou z technických důvodů posunout fázi 1 snižování emisí NO_x až o dva roky, pokud to sdělí Komisi do jednoho měsíce od oznámení této směrnice.

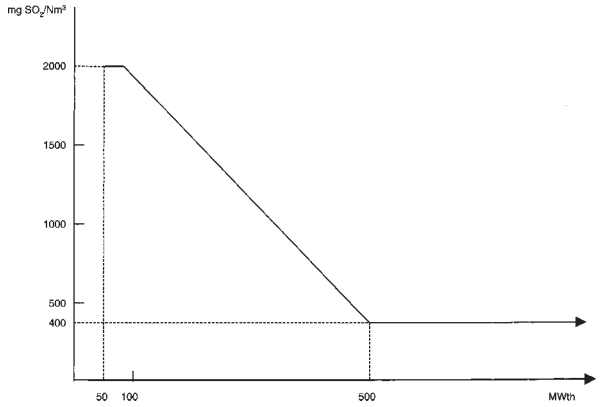
▼B

PŘÍLOHA III

MEZNÍ HODNOTY EMISÍ PRO SO_2

Tuhé palivo

A. Mezní hodnoty emisí pro SO_2 vyjádřené v mg/Nm^3 (obsah O_2 je 6 %) platné pro nová zařízení podle čl. 4 odst. 1 a pro stávající zařízení podle čl. 4 odst. 1 podle čl. 4 odst. 3:

Poznámka: Jestliže výše uvedených mezních hodnot emisí není možné dosáhnout v důsledku charakteristik paliva, musí být těchto stupňů odsíření dosaženo: u zařízení se jmenovitým tepelným příkonem nižším nebo rovnajícím se 100 % MW alespoň 60 %, u zařízení větších než 100 MW a menších nebo rovnajících se 300 MW 75 % a u zařízení větších než 300 MW 90 %. Na zařízení větší než 500 MW se vztahuje stupeň odsíření alespoň 94 % nebo 92 % v případech, kdy byla uzavřena smlouva o instalaci zařízení pro odsíření kouřových plynů nebo pro injektáž vápna a montážní práce již byly zahájeny před 1. lednem 2001.

B. Mezní hodnoty emisí pro SO_2 vyjádřené v mg/Nm^3 (obsah O_2 je 6 %) platné pro nová zařízení podle čl. 4 odst. 2 s výjimkou plynových turbín:

Typ paliva	50 až 100 MW	100 až 300 MW	> 300 MW
Biomasa	200	200	200
Obecně	850	200 ([1])	200

([1]) Kromě případu nejvzdálenějších regionů, kdy platí 850 až 200 mg/Nm^3 (lineární pokles).

Poznámka: Jestliže výše uvedených mezních hodnot emisí není možné dosáhnout následkem charakteristik paliva, zařízení musí dosáhnout 300 mg/Nm^3 SO_2, nebo u zařízení se jmenovitým tepelným příkonem nižším nebo rovnajícím se 300 MW musí být dosaženo stupně odsíření alespoň 92 % a u zařízení se jmenovitým tepelným příkonem vyšším než 300 MW alespoň 95 % spolu s maximální povolenou mezní hodnotou emisí 400 mg/Nm^3.

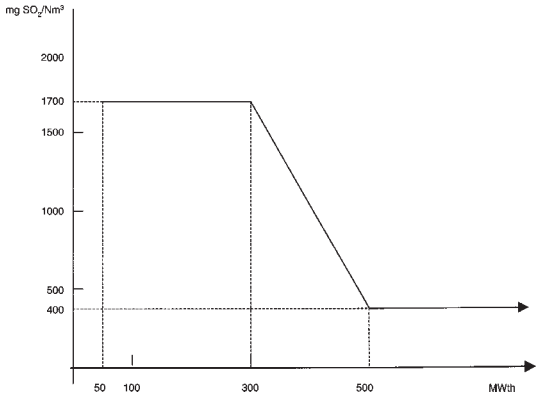
▼B

PŘÍLOHA IV

MEZNÍ HODNOTY EMISÍ PRO SO_2

Kapalná paliva

A. Mezní hodnoty emisí pro SO_2 vyjádřené v mg/Nm^3 (obsah O_2 jsou 3 %) platné pro nová a stávající zařízení podle čl. 4 odst. 1 a 3 v uvedeném pořadí:

B. Mezní hodnoty emisí pro SO_2 vyjádřené v mg/Nm^3 (obsah O_2 jsou 3 %) platné pro nová zařízení podle čl. 4 odst. 2 s výjimkou plynových turbín:

50 až 100 MW	100 až 300 MW	> 300 MW
850	400 až 200 (lineární pokles) ([1])	200

([1]) Kromě případu nejvzdálenějších regionů, kdy platí 850 až 200 mg/Nm^3 (lineární pokles).

V případě dvou zařízení na Krétě a Rhodu se jmenovitým tepelným příkonem 250 MW, která budou povolena do 31. prosince 2007, se použije mezní hodnoty emisí 1 700 mg/Nm^3.

▼B

PŘÍLOHA V

MEZNÍ HODNOTY EMISÍ PRO SO_2

Plynná paliva

A. Mezní hodnoty emisí pro SO_2 vyjádřené v mg/Nm^3 (obsah O_2 je 3 %) platné pro nová a stávající zařízení podle čl. 4 odst. 1 a 3:

Typ paliva	Mezní hodnoty (mg/Nm^3)
Plynná paliva obecně	35
Zkapalněný plyn	5
Plyny ze zplyňování rafinérských zbytků s nízkou výhřevností, koksárenský plyn, vysokopecní plyn	800
Plyn ze zplyňování uhlí	([1])

([1]) Rada stanoví mezní hodnoty emisí pro tento plyn později na základě návrhů Komisee s ohledem na další technické zkušenosti.

B. Mezní hodnoty emisí pro SO_2 vyjádřené v mg/Nm^3 (obsah O_2 je 3 %) platné pro nová zařízení podle čl. 4 odst. 2:

Plynná paliva obecně	35
Zkapalněný plyn	5
Plyny z koksárenských pecí s nízkou výhřevností	400
Plyny z vysokých pecí s nízkou výhřevností	200

▼B

PŘÍLOHA VI

MEZNÍ HODNOTY EMISÍ PRO NO_X (MĚŘENO JAKO NO_2)

A. Mezní hodnoty emisí pro NO_x vyjádřené v mg/Nm^3 (obsah O_2 je pro tuhá paliva 6 %, pro kapalná a plynná paliva 3 %) platné pro nová a stávající zařízení podle čl. 4 odst. 1 a 3:

Typ paliva	Mezní hodnoty (1) (mg/Nm^3)
Tuhá paliva (2) (25)	
50 až 500 MW:	600
>500 MW:	500
Od 1. ledna 2016	
50 až 500 MW:	600
>500 MW:	200
Kapalná paliva	
50 až 500 MW:	450
>500 MW:	400
Plynná paliva	
50 až 500 MW:	300
>500 MW:	200

(1) Kromě případu nejvzdálenějších regionů platí tyto hodnoty:
tuhá paliva obecně: 650,
tuhá paliva s obsahem prchavých látek do 10 % obj.: 1 300,
tekutá paliva: 450,
plynná paliva: 350

(2) Do 31. 12. 2015 u zařízení se jmenovitým tepelným příkonem vyšším než 500 MW, která nejsou od roku 2008 v provozu více než 2 000 hodin za rok (klouzavý průměr za dobu pěti let):
— v případě zařízení povoleného podle čl. 4 odst. 3 písm. a) hodnota mezní hodnoty emisí oxidu dusíku (měřeno jako NO_2) 600mg/Nm^3;
— v případě zařízení podléhajícího národnímu plánu podle čl. 4 odst. 6 je jeho příspěvek k národnímu plánu stanoven na základě mezní hodnoty 600 mg/Nm^3;

Od 1. ledna 2016 se na ta zařízení, která nejsou v provozu déle než 1 500 hodin za rok (klouzavý průměr za dobu pěti let) vztahuje mezní hodnota emisí oxidu dusíku (měřeno jako NO_2) 450 mg/Nm^3.

►C1 (3) Do 1. ledna 2018 se na zařízení, která byla v provozu během dvanáctiměsíční doby končící dnem 1. ledna 2001 se spalováním tuhých paliv s obsahem prchavé hořlaviny nižším než 10 % a pokračují v tomto provozu, se vztahuje mezní hodnota 1 200 mg/Nm^3. ◄

B. Mezní hodnoty emisí pro NOx vyjádřené v mg/Nm^3 platné pro nová zařízení podle čl. 4 odst. 2 s výjimkou plynových turbín:

Tuhá paliva (obsah O_2: 6 %)

Typ paliva	50 až 100 MW	100 až 300 MW	> 300 MW
Biomasa	400	300	200
Obecný případ	400	200 (1)	200

(1) Kromě případů nejvzdálenějších regionů, pro které platí mezní hodnota 300mg/Nm^3.

Kapalná paliva (obsah O_2: 3 %)

▼B

50 až 100 MW	100 až 300 MW	> 300 MW
400	200 (1)	200

(1) Kromě případů nejvzdálenějších regionů, pro které platí mezní hodnota 300mg/Nm^3.

V případě dvou zařízení na Krétě a Rhodu o jmenovitém tepelném příkonu 250 MW, která budou povolena do 31. prosince 2007, platí mezní hodnota emisí 400 mg/Nm^3.

Plynná paliva (obsah O_2: 3 %)

	50 až 300 MW	> 300 MW
Zemní plyn. [1]	150	100
Ostatní plyny	200	200

Plynové turbíny

Mezní hodnoty emisí pro NO_x vyjádřené v mg/Nm^3 (obsah O_2 = 15 %) platné pro jednotku s jedinou plynovou turbínou podle čl. 4 odst. 2 (mezní hodnoty se použijí pouze při zatížení větším než 70 %):

	> 50 MW (tepelný příkon podle ISO)
Zemní plyn[1]	50 [2]
Kapalná paliva [3]	120
Plynná paliva (jiná než zemní plyn)	120

Z těchto mezních hodnost jsou vyloučeny plynové turbíny určené pro použití v mimořádných případech, které jsou v provozu méně než 500 hodin za rok. Provozovatel takových zařízení předkládá každý rok příslušnému orgánu zprávu o využité době.

Poznámky

Pozn. 1: Zemní plyn je přirozeně se vyskytující methan s maximálním obsahem 20 % obj. inertů a dalších složek.

*Pozn. 2:*75 mg/Nm^3 v následujících případech, kdy je účinnost plynové turbíny stanovena za podmínek základního zatížení podle ISO:

— plynové turbíny v kombinovaných systémech na výrobu tepla a elektřiny s celkovou účinnosti vyšší než 75 %;

— plynové turbíny v zařízeních s kombinovaným cyklem s roční průměrnou celkovou elektrickou účinností vyšší než 55 %;

— plynové turbíny pro mechanický pohon.

U plynových turbín s jednoduchým cyklem, které nespadají do výše uvedených kategorií, ale mají účinnost vyšší než 35 % — stanovenou za podmínek základního zatížení podle ISO — je mezní hodnota emisí 50*ŋ/35, kde ŋ je účinnost plynové turbíny vyjádřena v procentech (a za podmínek základního zatížení podle ISO).

Pozn. 3: Tato mezní hodnota emisí platí pouze pro plynové turbíny spalující lehké a střední destiláty.

▼B

PŘÍLOHA VII

MEZNÍ HODNOTY EMISÍ PRO TUHÉ ZNEČIŠŤUJÍCÍ LÁTKY

A. Mezní hodnoty emisí pro tuhé znečišťující látky vyjádřené v mg/Nm^3 (obsah O_2 je 6 % pro tuhá paliva, 3 % pro kapalná a plynná paliva) platné pro nová a stávající zařízení podle čl. 4 odst. 1 a 3:

Typ paliva	Jmenovitý tepelný příkon (MW)	Mezní hodnoty emisí (mg/Nm^3)
Tuhá	≥ 500 < 500	50 (2) 100
Kapalná (1)	všechna zařízení	50
Plynná	všechna zařízení	5 zpravidla 10 pro vysokopecní plyn 50 pro plyny vyrobené v ocelářském průmyslu, které lze využít jinde

(1) Mezní hodnota 100 mg/Nm^3 lze použít pro zařízení se jmenovitým tepelným příkonem menším než 500 MW spalující kapalné palivo s obsahem popela vyšším než 0,06 %.

(2) Mezní hodnota 100 mg/Nm^3 lze použít pro zařízení povolená podle čl. 4 odst. 3, se jmenovitým tepelným příkonem větším nebo rovnajícím se 500 MW, spalující tuhé palivo s obsahem tepla menším než 5 800 kJ/kg (čistá výhřevnost), s hmotnostním obsahem vlhkosti větším než 45 %, s hmotnostním obsahem vlhkosti a popela celkem větším než 60 % a s obsahem oxidu vápenatého větším než 10 %.

B. Mezní hodnoty emisí pro tuhé znečišťující látky vyjádřené v mg/Nm^3 platné pro nová zařízení podle čl. 4 odst. 2 s výjimkou plynových turbín:

Tuhá paliva (obsah O_2: 6 %)

50 až 100 MW	> 100 MW
50	30

Kapalná paliva (obsah O_2: 3 %)

50 až 100 MW	> 100 MW
50	30

V případě dvou zařízení na Krétě a Rhodu s jmenovitým tepelným příkonem 250 MW, která budou povolena do 31. prosince 2007, platí mezní hodnota emisí 50 mg/Nm^3.

Plynná paliva (obsah O_2: 3 %)

Zpravidla	5
pro vysokopecní plyn	10
pro plyny vznikající v ocelářském průmyslu, které lze použít jinde	30

▼B

PŘÍLOHA VIII

METODY MĚŘENÍ EMISÍ

A. **Postupy měření a hodnocení emisí ze spalovacích zařízení**

1. *Do 27. listopadu 2004*

   Koncentrace SO_2, tuhých znečisťujících částic a NO_x se měří nepřetržitě u nových zařízení, pro která bylo vydáno povolení v souladu s čl. 4 odst. 1, o jmenovitém tepelném příkonu vyšším než 300 MW. Monitorování SO_2 a tuhých znečišťujících látek se však může omezit na jednorázová měření nebo na jiné vhodné metody stanovení v případech, kde taková měření nebo postupy, které musí být ověřeny a schváleny příslušným orgánem, lze použít ke zjištění koncentrace.

   U nových zařízení, pro která bylo vydáno povolení podle čl. 4 odst. 1 a na která se nevztahuje první pododstavec, mohou příslušné orgány vyžadovat nepřetržité měření těchto tří znečišťujících látek, pokud takové měření považují za nutné. Pokud se nepřetržité měření nevyžaduje, používají se jednorázová měření prováděná pravidelně nebo vhodné postupy stanovení schválené příslušnými orgány tak, aby bylo možno vyčíslit množství výše uvedených látek přítomných v emisích.

2. *Od 27. listopadu 2002 a aniž je dotčen čl. 18 odst. 2*

   Příslušné orgány budou požadovat nepřetržité měření koncentrací SO_2, NOx a tuhých znečišťujících látek v odpadních plynech z každého spalovacího zařízení o jmenovitém tepelném příkonu 100 MW nebo více.

   Odchylně od prvního pododstavce se nepřetržité měření nevyžaduje v těchto případech:

   — u spalovacích zařízení s životností méně než 10 000 provozních hodin,

   — pro SO_2 a tuhé znečišťující látky z kotlů spalujících zemní plyn nebo plynových turbín spalujících zemní plyn,

   — pro SO_2 z plynových turbín nebo kotlů spalujících olej se známým obsahem síry v případech, že nejsou vybaveny odsiřovacím zařízením,

   — pro SO_2 z kotlů spalujících biomasu, jestliže provozovatel může prokázat, že emise SO_2 nemohou být za žádných okolností vyšší než předepsané mezní hodnoty emisí.

   Pokud se nepřetržité měření nevyžaduje, je nutné minimálně každých šest měsíců provést jednorázové měření. K vyhodnocení množství výše uvedených znečišťujících látek přítomných v emisích je také možno použít jiné vhodné postupy, které musí ověřit a schválit příslušné orgány. U těchto postupů se použijí příslušné CEN normy, pokud jsou k dispozici. Nejsou-li normy CEN k dispozici, použijí se normy ISO nebo vnitrostátní či mezinárodní normy, které zajistí získání údajů srovnatelné odborné kvality.

3. Na zařízení, která musí splňovat stupeň odsíření stanovený v čl. 5 odst. 2 a v příloze III, se vztahují ustanovení o měření emisí SO_2 uvedená v odstavci 2 přílohy. Navíc musí být v těchto zařízeních pravidelně monitorován obsah síry ve spalovaném palivu.

4. Příslušné orgány musí být informovány o podstatných změnách druhu používaného paliva nebo způsobu provozu zařízení. Tyto orgány rozhodnou, zda požadavky na monitorování uvedené v odstavci 2 jsou i nadále postačující, nebo se musí upravit.

5. Nepřetržitá měření prováděná v souladu s bodem 2 zahrnují příslušné provozní ukazatele obsahu kyslíku, teplotu, tlak a obsah vodní páry. Nepřetržitá měření obsahu vodní páry v odsávaných plynech nejsou nutná, pokud se vzorkovaný odsávaný plyn před provedením rozboru emisí vysuší.

   Reprezentativní měření, tj. odběry vzorků a rozbor příslušných znečišťujících látek a provozních ukazatelů a rovněž referenční metody měření určené ke kalibraci automatizovaných měřicích systémů se provádějí v souladu s normami CEN, jsou-li k dispozici. Nejsou-li

▼B

normy CEN k dispozici, použijí se normy ISO, vnitrostátní nebo mezinárodní normy, které zajistí získání údajů srovnatelné odborné kvality.

Systémy nepřetržitého měření podléhají alespoň jednou za rok revizi prostřednictvím paralelních měření referenčními metodami.

6. Hodnoty 95 % intervalu spolehlivosti jednotlivého naměřeného výsledku nesmějí překročit o následující procenta mezní hodnoty emisí:

oxid siřičitý:	20 %
oxidy dusíku	20 %
tuhé znečišťující látky	30 %

Platné hodinové a denní průměrné hodnoty se stanoví z naměřených platných hodinových průměrných hodnot po odečtení hodnoty intervalu spolehlivosti uvedeného výše.

Kterýkoli den, ve kterém jsou více než tři průměrné hodinové hodnoty v důsledku poruchy nebo údržby systému nepřetržitého měření neplatné, je z hlediska měření neplatný. Je-li více než 10 dní v roce z uvedených příčin neplatných, požádá příslušný orgán provozovatele, aby přijal patřičná opatření ke zlepšení spolehlivosti systému nepřetržitého měření.

B. **Stanovení celkových ročních emisí ze spalovacích zařízení**

Až do roku 2003 včetně budou příslušné orgány získávat údaje o celkových ročních emisích SO_2 a NO_x z nových spalovacích zařízení. Pokud se použije nepřetržité měření, vykazuje provozovatel spalovacího zařízení jednotlivě u každé znečišťující látky součet hmotnosti vypouštěné za den na základě objemových průtoků odpadních plynů. Pokud se nepřetržitého měření nevyužívá, provede provozovatel odhad celkových ročních emisí na základě ustanovení odstavce A.1 způsobem, který splňuje požadavky příslušných orgánů.

Členské státy sdělí Komisi celkové roční emise SO_2 a NO_x z nových spalovacích zařízení současně se sdělením požadovaným podle části C bodu 3 o celkových ročních emisích ze stávajících zařízení.

Členské státy provedou počínaje rokem 2004 a pro každý následující rok inventuru emisí SO_2, NO_x a tuhých znečišťujících látek ze všech spalovacích zařízení o jmenovitém tepelném příkonu 50 MW nebo více. Příslušný orgán obdrží z každého zařízení provozovaného jedním provozovatelem v daném místě tyto údaje:

— celkové roční emise SO_2, NO_x a tuhých znečišťujících látek (jako celkové suspendované částice),

— celkovou roční výši energetického příkonu vztaženou na výhřevnost pro pět kategorií paliva: biomasu, ostatní tuhá paliva, kapalná paliva, zemní plyn, ostatní plyny.

Souhrn výsledků této inventarizace, který vykazuje odděleně emise z rafinérií, se zasílá Komisi každé tři roky do dvanácti měsíců od konce příslušného tříletého období. Každoročně budou údaje pro jednotlivá zařízení Komisi k dispozici na požádání. Komise zpřístupní členským státům souhrn porovnání a hodnocení vnitrostátních přehledů do 12 měsíců od jejich přijetí.

Od 1. ledna 2008 podávají členské státy každoročně Komisi zprávu o stávajících zařízeních vyhovujících čl. 4 odst. 4 spolu se záznamem o využitém a nevyužitém čase zbývající povolené životnosti zařízení.

C. **Stanovení celkových ročních emisí stávajících zařízení do roku 2003 včetně**

1. Členské státy vypracují úplnou inventuru emisí SO_2 a NO_x ze stávajících zařízení počínaje rokem 1990 a poté pro každý následující rok až do roku 2003 včetně, a sice:

   — u každého zařízení nad 300 MW a každé rafinérie,

   — celkový přehled u ostatních spalovacích zařízení, na něž se uplatní tato směrnice.

2. Metoda použitá při inventarizaci musí být v souladu s postupem, který byl použit pro stanovení emisí SO_2 a NO_x ze spalovacích zařízení v roce 1980.

▼B

3. Výsledky této inventarizace budou sděleny Komisi v přehledné souhrnné formě do devíti měsíců od konce příslušného roku. Komisi budou na její žádost poskytnuty informace o metodě použité pro vypracování těchto emisních přehledů a podrobné výchozí informace.

4. Komise provede systematické porovnání těchto přehledů emisí jednotlivých států a v případě potřeby předloží Radě návrhy na harmonizaci metod pro inventarizaci emisí za účelem účinného provádění této směrnice.

▼B

PŘÍLOHA IX

LHŮTY PRO TRANSPOZICI RUŠENÉ SMĚRNICE DO PRÁVNÍHO SYSTÉMU A PRO JEJÍ PROVEDENÍ

(podle čl. 17 odst. 1)

Směrnice	Lhůty pro transpozici	Lhůty pro uplatnění
88/609/EHS (Úř. věst. L 336, 7.12.1988, s. 1.)	30. června 1990	1. července 1990 31. prosince 1990 31. prosince 1993 31. prosince 1998 31. prosince 2003
94/66/ES (Úř. věst. L 337, 24.12.1994, s. 83.)	24. června 1995	

▼B

PŘÍLOHA X

SROVNÁVACÍ TABULKA

(podle čl. 17 odst. 3)

Tato směrnice	Směrnice 88/609/EHS
Článek 1	Článek 1
Článek 2	Článek 2
Článek 3	Článek 3
Čl. 4 odst. 1	Čl. 4 odst. 1
Čl. 4 odst. 2, 3 a 4	
Čl. 4 odst. 5	Čl. 4 odst. 3
Čl. 4 odst. 6, 7 a 8	
Článek 5	Článek 5
	Článek 6
Článek 6	
Článek 7	Článek 8
Článek 8	Článek 9
Článek 9	Článek 10
Článek 10	Článek 11
Článek 11	Článek 12
Článek 12	Čl. 13 odst. 1
Článek 13	Článek 14
Článek 14	Článek 15
Čl. 15 odst. 1, 2, a 3	Čl. 16 odst. 1, 2 a 4
Článek 16	
Článek 17	
Čl. 18 odst. 1 první pododstavec a odst. 3	Čl. 17 odst. 1 a 2
Čl. 18 odst. 1 druhý pododstavec a odst. 2 a článek 19	
Článek 20	Článek 18
Přílohy I až VIII	Přílohy I až IX
Příloha IX a X	—